

Missionarissen van Afrika

Witte Paters

de Contactbrief

Nr. 212, juli 2020

De Contactbrief

verschijnt 3x per jaar.

Redactie:

Sector overste, c.s.

Lay-out: P. van der Pas

Missionarissen van Afrika

1. Sector overste:

pep.nld.del@mafr.org

Secr. van sector overste:

pep.nld.secr@mafr.org

☎ 0475 – 44 04 04 (kantoor)

2. Bezoek- en postadres:

Op de Bos 2

6093 NC Heythuysen

Coördinator: José Hendriks

pep.nld.coor@mafr.org

☎ 0475 – 49 04 83

☎ 0475 – 49 04 84

3. Administratie, financiën en
abonnementen Contactbrief:

pep.nld.adm.ass@mafr.org

☎ 0475–494880

4. Economaat (sector econoom)

☎ 06-51 51 54 21

pep.nld.econ@mafr.org

* NL56INGB0001071250

t.n.v. Witte Paters van

Kardinaal Lavigerie

* NL24ABNA0524547513

t.n.v. Witte Paters

5. Afrika Steunfonds

afrikasteunfonds@outlook.com

NL54INGB0001122211

t.n.v. Afrika Steun Fonds

Inhoudsopgave

- Editoriaal 3

- Project WP in Italië..... 4

- Interreligieus Oerwoud
Initiatief 9

- Onze Jubilarissen schrijven
..... 13

- Goed Nieuws uit Afrika...
.....19

- Nog een ‘positief ge-
luid’ 22

- Overleden medebroeder
Hendrik van Kessel..... 24

- Overleden familie..... 25

- Het laatste Woord
Jozef de Bekker..... 27

EDITORIAAL

Beste lezer, het editoriaal van het decembernummer van de Contactbrief (nr. 211) eindigde met de aankondiging dat onze confrater Piet van der Pas, de taak van hoofdredacteur over zou dragen aan een opvolger. Sindsdien is er een nieuw redactiecomité gevormd. Namens alle lezers (familieleden, vrienden en confraters) zeggen we Piet heel hartelijk dank voor de bijna 25 nummers van de Contactbrief die hij verzorgde (en vaak ook schreef) met veel inzet en vaardigheid. Bedankt Piet!

In dit nummer lezen we hoe een confrater uit Italië vertelt hoe hij en zijn medebroeders zich missionair inzetten bij hen thuis in het noorden van Italië en hoe dat religieuze leiders wereldwijd de aandacht vestigen op het verdwijnen van de regenwouden en op de klimaatverandering die daarvan het gevolg is. Onze 6 jubilarissen van 2020 stellen zichzelf voor in een door henzelf geschreven korte tekst. Verder zijn er korte stukjes over nieuwe en inventieve manieren om problemen in Afrika het hoofd te bieden.

U zult wel merken dat dit nummer van de Contactbrief iets anders is dan de voorafgaande nummers. Als nieuw redactiecomité zoeken we nog onze weg. De leeftijd van onze confraters stijgt en hun kracht om een bijdrage te leveren daalt, maar we willen graag nog, aangepast aan de omstandigheden, een hele tijd doorgaan met het samenstellen en verzenden van de Contactbrief, om zo de band tussen u en ons levendig te houden. Dat dit nummer pas in juli verschijnt heeft alles te maken met het uitbreken van de corona pandemie. maar we nemen nu de draad weer op.

We wensen u een mooie zomer toe, met volop zon, maar ook met voldoende regen. Dit jaar zal de zomer anders zijn dan anders, de vakantieperiode ook. Maar we wensen elkaar toe dat we van de komende tijd mogen genieten en zeker ook dat we gezond blijven.

Het redactiecomité.

MISSIONARISSEN VAN AFRIKA AAN HET WERK IN ITALIË

Onze Italiaanse confraters hebben een project op poten gezet in lijn met het charisma van de Sociëteit van de Missionarissen van Afrika. De confraters die erbij betrokken zijn voelen zich nog jong genoeg – één zelfs op 93-jarige leeftijd – omdat zij zich nog steeds missionaris voelen in hart en nieren.

Eén van hen, Pater Pino (Giuseppe) Locati, vertelt hieronder waarom en hoe zij zich inzetten ten gunste van een groep zogeheten “sekslavinnen” in hun omgeving.

1. De handel in vrouwen voor seks is een wereldwijd schandaal.

We leven in een wereld waarin grote aantallen mensen aan de periferie van de maatschappij leven, mensen die vertrapt worden door het dedain van regeringen, mensen die geminacht en verworpen worden door Europese vreemdelingenhaters en die onderdrukt worden door profiteurs die alleen op geld uit zijn. Paus Franciscus zegt dat de mensenhandel, vooral die van vrouwen en kinderen, het meest voorkomende onrecht is tegen de mensheid in de 21ste eeuw.

Deze vrouwen worden behandeld als seks-slavinnen, hun waardigheid wordt hun ontnomen en ze hebben zelfs geen eigen naam meer. Zij worden weggelokt uit de liefdevolle

omgeving van hun familie; hun lichamelijke en geestelijke integriteit wordt kapot gemaakt. Ze hebben niets meer: huis noch haard noch vaderland. Deze vrouwen wordt dagelijks lichamelijk geweld aangedaan en wij zijn daar elke dag getuigen van als wij als vrijwilligers op weg zijn om hen te hulp te komen. Een sociale vernedering die zijn weerga niet kent en die hen totaal kapot maakt.

Zij worden behandeld als gevangenen en bestaan niet meer als mensen. Ze zijn alleen nog “vers vlees” dat verkocht wordt door Maffiosi (afkomstig uit Albanië, Roemenië, Nigeria en China), om vervolgens als een versnapering aan klanten aangeboden te worden, ofwel langs de weg ofwel in privé-huizen.

Deze schandalige praktijk raakt wereldwijd 42 tot 45 miljoen vrouwen; volwassenen, jonge meisjes en zelfs jonge kinderen. Wat hen overkomt zijn verwondingen die de gehele mensheid treffen.

Op 12 augustus 2016 ontmoette Paus Franciscus, op een geheime locatie in Rome, 20 van deze meisjes die “van de straat” gered waren. Nadat hij naar hen geluisterd had zei hij tot hen: “Ik vraag jullie vergiffenis namens alle mensen, ook namens gelovigen en katholieken, die jullie waardigheid hebben geschonden!”

Het is vanzelfsprekend dat al deze “seks-slavinnen” door de God van Leven worden geroepen om hun kettingen te breken en naar buiten te komen en om, verlost van hun slavernij, weer tot leven te komen

en op te bloeien tot een schoonheid waarvan zij het zaad al in zich droegen bij hun geboorte.

2. De seks-slavernij is een politiek probleem.

De oorspronkelijke reden van elke vorm van slavernij, ook van seksuele slavernij, is niet armoede; slavernij wordt eerder veroorzaakt door geweld en hebzucht van politieke machthebbers, die hun bevolking in armoede storten en hen daarmee dwingen te verhuizen naar een ander land. Vrouwen worden vaak gedwongen om hun lichaam te koop aan te bieden om in leven te blijven. Elke vorm van slavernij wordt allereerst veroorzaakt door een gebrek aan politieke verantwoordelijkheid.

Het populaire gezegde, dat prostitutie het oudste beroep ter wereld is, is pure onzin. Om te kunnen eten, begon de mens op dieren te jagen en daarna ging hij het land ontginnen. Toen hij zich eenmaal permanent gevestigd had, begon hij het gebied van zijn buurman op te eisen, was erop uit om anderen te domineren en zo ontstond het verlangen om niet alleen mensen, maar later ook landen te onderwerpen. Daar ligt de oorsprong van het feit dat vrouwen aan mannen onderworpen werden door de cultuur van mannelijke overheersing.

De vrouw wordt vernederd tot een onbetekenend “iets”, omdat zij niet langer een persoon is, maar een “machine om kinderen te baren” en een “voorwerp” waarmee je je kunt vermaken. Maar God maakte man en vrouw naar zijn eigen beeld en gelijkenis. Moeten wij in de 21ste eeuw niet toegeven dat seksuele slavernij een vorm van geweld is tegen vrouwen?

In Europa, dat zich erop beroemt het vaderland te zijn van de mensenrechten, zijn er 500.000 vrouwen die seksueel uitgebuit worden. De vraag is wat de politiek in Europa doet om deze schandalige vernedering van vrouwen in onze tijd een halt toe te roepen. Als wij als gelovigen, en meer nog als missionarissen die in Afrika gewerkt hebben, niet opstaan tegen dit alles en daar consequent naar handelen, wie zal er dan wel opkomen voor de 400.000 meisjes uit landen ten

zuiden van de Sahara (Nigeria, Ghana, Togo, Kameroen, Senegal en ook Noord-Afrika), die gebruikt worden als seksslavinnen in Italië? En dan niet te vergeten al die Afrikaanse meisjes die in andere Europese landen, zoals in het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Spanje, Duitsland, België, en ja..., ook in Nederland, misbruikt worden.

3. Ons Werk:

Onze groep is werkzaam in de streek van Lombardije, in Noord-Italië. Op 12 juni 2018 zijn wij begonnen met een groep die we "At the Margins" (aan de zijlijn) noemen. Deze organisatie heeft twee doelstellingen:

1. Door nauw betrokken te zijn bij de mensen en hen hulp, aandacht en bijstand te bieden, verkondigen wij het Evangelie van Bevrijding.
2. Op die manier hopen wij de Italiaanse gemeenschap bewust te maken van het grote probleem van vrouwenhandel.

Vanaf 1 februari tot en met 31 december 2018, hebben wij 106 reizen ondernomen om meisjes te helpen: we hebben 1014 persoonlijke bezoeken afgelegd aan meisjes afkomstig uit Servië, Roemenië, Albanië, Bulgarije, Italië, Ghana, Togo, Nigeria, en ook aan 30 transseksuelen uit Brazilië en Peru. Vanaf 1990 hebben diverse Italiaanse katholieke groeperingen meer dan 8.000 meisjes van de straat gehaald. Op 22 oktober 2017, op Wereld Missie Dag, waren wij op het Sint-Pietersplein in Rome om de Paus te vertellen van onze inzet ten dienste van deze “menselijke grenzen”.

Ontvoerd, verkracht en verkocht. Shirin was een seksslavin voor IS

Op 8 februari 2019, hebben wij een fakkeloptocht georganiseerd in de stad Bergamo, met als titel “Geroepen tot Vrijheid” (Gal.5.1) Vele priesters en burgemeesters uit naburige gemeenten werkten daaraan mee en ook enkele politici en een groep van 250 mensen liepen in die optocht met ons mee.

Wat is de levensinstelling die ons bezielt? We zien onszelf als een klein mosterdzaadje dat in stilte groeit en te zijner tijd vrucht zal dragen.

Giuseppe Locati, M. Afr.; oktober 2019

Het “Interreligieus Regenwoud Initiatief” is een wereldwijde campagne die in september 2019 gelanceerd werd en met 9 partners over de hele wereld werkt om de aandacht te vestigen op het belang van het behouden en het herstellen van tropische regenwouden. Het VN Milieu Programma (UNEP) verzorgt het secretariaat van dit Initiatief.

UNEP's coördinator voor het Initiatief, Charles McNeill, zei: “Het Interreligieus Regenwoud Initiatief is een internationaal en interreligieus verbond, dat ernaar streeft om wereldreligies en religieuze leiders aan te moedigen hun morele, ethische en politieke invloed aan te wenden om voorstellen en projecten die regenwouden en hun oorspronkelijke bewoners willen

beschermen, te ondersteunen. Naast het mobiliseren van religieuze bewegingen om ontbossing te stoppen, zijn we vooral bezig religieuze leiders te voorzien van de laatste wetenschappelijke gegevens en van de resultaten van recente onderzoeken over de situatie van de bossen, zodat zij stevige en goed geïnformeerde partners kunnen zijn in wereldwijde projecten voor bescherming en herstel van regenwouden”.

In landen waar het Initiatief programma's heeft lopen (Brazilië, Colombia, Democratische Republiek Congo, Indonesië, Peru) is een korte en duidelijke documentatie over ontbossing beschikbaar voor religieuze leiders en geloofsgemeenschappen. Daarnaast is er ook

thematische documentatie beschikbaar over o.a. de volgende onderwerpen: Tropische Wouden: een Bedreigde Bron; Tropische Wouden en Klimaatverandering; Inheemse Volken, bewakers van de Bossen. Al deze publicaties zijn verkrijgbaar in 5 talen. Het Initiatief heeft ook een groeiende bibliotheek met werkmappen geba-

seerd op geloof. Deze werkmappen bieden geestelijke overwegingen, citaten van gewijde teksten, voorbeeldpreken, religieuze lesplannen en gespreksonderwerpen aan, welke door de verschillende religieuze tradities gebruikt kunnen worden om programma's voor bescherming en herstel van de bossen ook vanuit een gediensdig oogpunt te bekijken en aan te moedigen.

Op de VN-klimaatconferentie in maart 2019 nam het Initiatief deel aan de Dialoog "Geloof voor de Aarde", en toonde daarmee aan dat het 'Geloof voor de Aarde Initiatief' een goed en effectief forum vormt voor dialoog met beleidsmakers over de wereld.

In augustus 2019 werd het Initiatief aangenomen en bekrachtigd tijdens de 10^e Wereldconferentie van Religies voor Vrede, waar meer dan 900 hooggeplaatste religieuze leiders, die meer dan een miljard personen van over de hele wereld vertegenwoordigden, overeen kwamen om via het Initiatief samen te werken bij / aan hun inzet om de regenwouden van de planeet te beschermen en te herstellen.

In 5 landen werden grote vooreringen gemaakt:

In de **Democratische Republiek Congo** werd een landelijk programma gelanceerd tijdens een 3-daags evenement, waarin een training werd gegeven aan meer dan 180 religieuze leiders uit het hele land, alsook gemeenschapsleiders en vertegenwoordigers van de inheemse bevolking. Ook de Minister voor Milieu en Duurzame Ontwikkeling nam eraan deel en er werd een Adviescommissie opgericht.

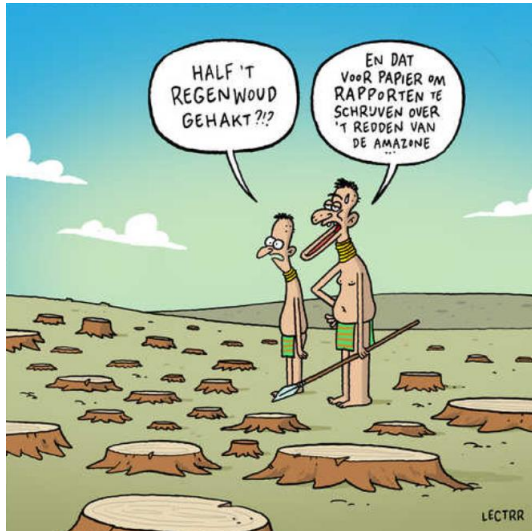

In **Colombia**, het land dat als gastheer zal optreden voor de Wereld Milieu Dag op 5 juni 2020 (met bijzondere aandacht voor biodiversiteit), lanceerde het Initiatief met succes vijf afdelingen in verschillende streken van het land, waar de ontbossing het grootst is. Het Initiatief gaf trainingen aan meer dan 500 religieuze leiders en slaagde erin het parlement te laten beloven om het beëindigen van de ontbossing onderdeel te maken van het Nationale Ontwikkelingsplan.

Het Initiatief verstrekte veel informatie aan de president en organiseerde politieke debatten met burgemeesters van plaatsen met veel ontbossing, om hen over te halen zich in te zetten voor de bescherming van de regenwouden. Vertegenwoordigers van het Initiatief namen plaats in gemeentelijke ontwikkelingscommissies die zich bezig houden met bosbeleid. Ook ontwikkelde en publiceerde het opiniestukken over de geestelijke verantwoordelijkheid om bossen te beschermen, en publiceerde het een discussiedocument dat de regering oproept de strijd om ontbossing tegen te gaan, op te nemen in haar eerstvolgende nationale bijdrage aan de VN Conventie over Klimaatverandering.

“In **Peru** lanceerden we een plaatselijke afdeling in Puerto Maldonado, en hebben we plannen voor nog twee meer in 2020”, zei McNeill. “ook daar zijn we bezig met intensieve bewustmaking over het Initiatief in religieuze gemeenschappen in het hele land.

In **Brazilië** bevindt zich 60 % van het Amazone regenwoud. In de stad Sao Paulo organiseerde een groep belangrijke religieuze leiders een geslaagd 2-daags informatief en beleidsvenement waaraan meer dan 90 religieuze leiders deelnamen. Gelijkssoortige evenementen zijn gepland voor 4 andere steden in februari en maart 2020: Belem, Manaus, Rio de Janeiro en Brasilia.

“Het Initiatief is ook in de positie een belangrijke bijdrage te leveren in **Indonesië**”, zegt McNeill. “Wij hebben daar al een belangrijke landelijke interreligieuze werkgroep die wekelijks bij elkaar komt om een landelijk programma voor te bereiden dat eind januari gelanceerd zal worden”. *Verenigde Naties Milieu Programma (Nairobi), januari*

*Sterven doe je niet ineens, maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf, 't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan, je zegt ik ben wat moe.
Maar op een keer dan ben je aan je laatste beetje toe.*

Toon Hermans

DE JUBILARISSEN VAN 2020 SCHRIJVEN:

FRANS VAN DER WEIJST – 60 JAAR PRIESTER

“02-02-2020 was de datum van mijn diamanten priesterjubileum. Het is al 60 jaar geleden, dat ik samen met 9 andere Nederlandse Witte Paters door Mgr. Bekkers in Tilburg gewijd werd. Van die 10 ben ik nog als enige over om dit jubileum te kunnen vieren.

Is “60 jaar priester” iets om trots op te zijn? Ik denk het niet. Het wordt je gegeven. Het is wel iets om dankbaar voor te zijn. Ik kan in dankbaarheid terugkijken op een rijk en zeer gevarieerd leven als Witte Pater, zowel in Afrika (Mali) als hier in

Nederland. Al de jaren in Nederland gaven me de mogelijkheid om ‘n zeer sterke band met mijn familie te onderhouden. En hier in Heythuysen tussen mijn vele medebroeders voel ik me ook in een hechte familie. We kunnen hier nog veel voor elkaar betekenen. Het is fijner hulp te kunnen geven, dan hulp te moeten ontvangen. En voorlopig ga ik nog graag een tijdje door”.

Frans van der Weijst

HARRIE SCHELLEN – 65 JAAR MISSIONARISEED

“Bij sommige gebeurtenissen in je leven komen herinneringen van vroeger weer op. Je kijkt ook vooruit en maakt plannen voor de toekomst. Bij een 65jarig jubileum is dit laatste misschien niet zozeer van toepassing. Het eerste veel meer. Mijn noviciaat in 's-Heerenberg werd afgesloten met de missionariseed in augustus 1955 en daarna was het eerst nog twee jaar Mariënthel in Luxemburg

en vier jaren Santpoort in Nederland voor verdere technische opleiding tot sterkstroommonteur. In 1961 was het dan zover: naar Afrika! Benoemd voor het bisdom Sumbawanga in Tanzania ben ik begonnen met elektriciteit aan te leggen in het hoofdkwartier van het bisdom. Daarna werd ik “uitgeleend” aan het buur-bisdom om ook daar “verlichting” te brengen in de grote missiepost Kabanga. Het uitlenen was van korte duur want daarna werd ik benoemd door de regionaal voor zijn uitgestrekte regio van zes bisdommen. Generatoren en turbines plaatsen, gebouwen installeren en kilometers buitenleidingen aanleggen. Dit “Licht voor de Heidenen” was misschien wel iets anders dan wat de apostel Paulus voor ogen stond, maar was zeer welkom in grote missies met scholen en ziekenhuizen. Na vele “lichtgevende” jaren ben ik weer teruggekomen in Sumbawanga en heb daar meegewerkt aan o.a. de oprichting van drie nieuwe stadsparochies. Terugkijkend op mijn actieve leven in Afrika ben ik God dankbaar voor al het goede dat ik heb mogen doen voor de kerk in Tanzania. Het waren mooie jaren in Zijn Dienst”.

Harrie Schellen

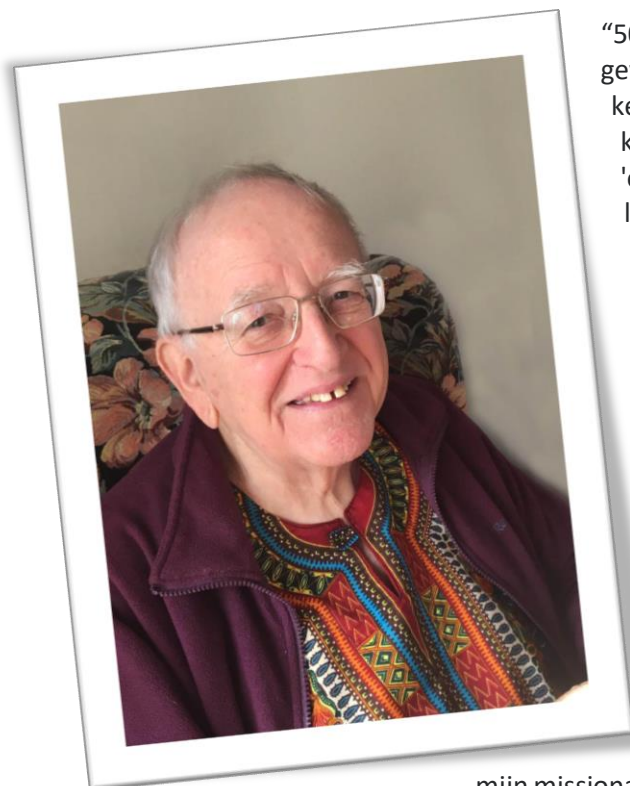
KEES MAAS – 60 JAAR MISSIONARISEED

“60 jaar Missionaris van Afrika zijn, waarvan 53 jaar op Afrikaanse bodem voornamelijk in Rwanda, is een steeds voortdurende weg naar missionaire ontmoeting en overdracht. Ik mocht daar op verschillende manieren aan meewerken: eerst tientallen jaren door pastorale zorg in parochies en catechese in middelbare scholen, en sinds 1992 pastoraal onder studenten van de hogere klassen van middelbare scholen. Dat laatste gebeurt vooral door een missionaire animatie in groepsverband (26 groepen in 7 bisdommen) met medewerking van studenten die zich willen inzetten voor de verkondiging van het Evangelie en zich tot taak stellen kenbaarheid te geven aan wat deze Boodschap ons te bieden heeft. Mijn ervaring is dat ook de Kerk van Rwanda missionair wil zijn. Het ontmoeten en begeleiden van de studerende jeugd draagt bij aan de opbouw van een betere wereld, aan de opbouw van het Koninkrijk van God in het Licht van het Evangelie”.

Kees Maas

PIET DE BEKKER – 50 JAAR PRIESTER

“50 jaar geleden werd ik gevraagd of ik een voorkeur had voor een Afrikaans land. Om me 'onafhankelijk' te voelen van al die de "De Bekkers" van Oost Afrika, werd mijn kreet: "Ga naar Ghana"! Vorig jaar herdacht ik mijn Gouden Missionaris Eed en dit jaar mijn Priester zijn. Het was misschien niet allemaal goud wat er in de voormalige Goudkust blonk, maar ik kan toch met veel genoeg terug zien op

mijn missionaire leven! Altijd heb ik een levenshouding kunnen opbouwen, waar ik steeds mee vooruit kon. Twee keer werd ik gevraagd me meer administratief in te zetten en twee keer was ik blij weer naar het pastoraat terug te kunnen. Als 'pensioengerechtigde' mocht ik me de afgelopen 10 jaar inzetten in het buurland Nigeria. Vanwege 'hartzeer' werd mijn huidige verlof wat langer, maar als je dit leest hoop ik weer weg te zijn”.

Piet de Bekker

PIET HOOYSCHUUR – 50 JAAR PRIESTER

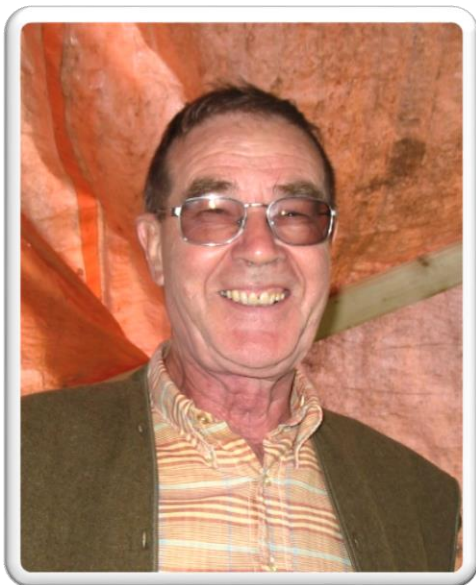

In mijn 50 jaar missionaire leven in Uganda ben ik op zes verschillende posten benoemd geweest. Een van deze benoemingen (tijdens de burgeroorlog van 1980-1985) heeft er toe geleid dat ik gedurende de afgelopen 36 jaar, samen met onze gemeenschap, heb gezorgd voor het welzijn van kinderen die door oorlog of erbarmelijke gezinsomstandigheden tussen wal en schip raakten. Onder de naam St. Noa's Family hebben we al veel kinderen een betere toekomst kunnen geven. Deze opvang is al die jaren mogelijk gemaakt door de vele giften en gaven uit Nederland, Uganda en vele andere landen. Dank aan allen die het werk van missionarissen hebben gezegend door gebed en daadwerkelijke steun.

Als missionarissen ervaren we het menselijke in al zijn armzaligheid. We lijden onder de menselijke kant van kerk en samenleving, maar we ervaren zeker ook het menselijke in al zijn grootsheid en schoonheid. Laten we vooral dat laatste niet uit het oog verliezen.

Piet Hooyshuur

WILLEM KERKHOF – 50 JAAR PRIESTER

“Ik ben Willem Kerkhof. Sinds 1970 werk ik in Malawi; 33 jaar in het basispastoraat, 17 jaar als ziekenhuispastor.

Parochies zijn verdeeld in basisgemeenschappen, zodat de mensen elkaar beter leren kennen, samenwerken als gemeenschap. Bijvoorbeeld aan projecten als het bouwen van scholen, het verbeteren van landbouwmethodes met lokale landbouwadviseurs.

Mijn mooiste jaren waren het stichten van een nieuwe parochie, Chezi. Ieder jaar ging ik twee maanden

in alle dorpen de mensen bezoeken. Ik leerde de mensen, hun levenswijze beter kennen, kon pogen hen te laten zien dat God aanwezig is in hun dagelijkse leven en zwoegen. Ik kreeg een andere kijk erop, hoe ik tegenover hen sta; met veel waardering en bewondering voor hen.

Als ziekenhuispastor was mijn voornaamste taak te zorgen voor de zieken door te luisteren, een teken te zijn van Gods aanwezigheid in hun lijden en pijn”.

Willem Kerkhof

GOED NIEUWS UIT AFRIKA: SLIMME EN SUCCESVOLLE OPLOSSINGEN

Nu Afrika steeds meer inspeelt op de zakenwereld en het bedrijfsleven, zoeken jonge en veelbelovende mensen overal op het continent nieuwe oplossingen voor problemen, van analfabetisme tot vervuiling. Er zijn geen cijfers bekend over hoeveel sociale programma's en initiatieven er in heel Afrika gestart zijn, maar de sector blijft groeien, vooral vanwege de opkomst van technische ondernemingen, zelfs in de minst ontwikkelde landen. In dit artikel vertellen we in het kort iets over enkele van deze veelbelovende sociale programma's en initiatieven.

1. GHANA - West-Afrika: Medicijnen

De in Ghana gevestigde onderneming MPHARMA streeft ernaar medicijnen goedkoper te maken, zodat ze betaalbaar worden voor de

Afrikaanse beurs. De onderneming is in 2013 gestart en in 2019 al kon men de op een na grootste apotheketen van Kenia aankopen. Tegelijkertijd lanceerde MPHARMA nieuwe initiatieven, zoals een financieringsprogramma voor de behandeling van borstkanker in Nigeria. De onderneming kreeg van miljonair en voormalig eBay directeur

Jeff Skoll een bedrag van 1,5 miljoen dollar. Oprichter Gregory Rockson zei dit bedrag te gaan gebruiken om betaalbare medicijnen voor alle ziekenhuizen en apotheken beschikbaar stellen.

2. In SIERRA LEONE – West Afrika: Elektriciteit

In veel landen van Afrika bestaat het probleem van gebrek aan elektriciteit. In Sierra Leone probeert men daar iets aan te doen. Het bedrijf EASY SOLAR, opgericht in 2016, verschaft elektriciteit dank zij een systeem gebaseerd op zonne-energie. Het systeem heet “betaal naargelang je gebruikt” en geeft mensen de mogelijkheid om betaalbare oplaadsystemen aan te schaffen. In 3 jaar tijds was dit bedrijf in staat om bijna alle provincies te bereiken en het breidde zich tegelijkertijd uit naar het naburige land Liberia. Oprichter Nthabiseng Mosia haalde de “Forbes Africa Under 30 List” in de categorie “Game Changers”. Op deze lijst worden zakenmensen vermeld die de wereld bewegen en opschudden en die de toekomst wezenlijk beïnvloeden door verder te kijken dan het belang van hun aandeelhouders. Het bedrijf streeft ernaar om dit jaar te groeien naar meer dan 300.000 klanten.

3. In TANZANIA, Oost-Afrika: Werkverschaffing

TOOLBOKSI (tool = werktuig) is een online (computer) organisatie in Tanzania, die ernaar streeft om het aantal werklozen (timmermannen, loodgieters en metselaars) in de informele sector te verminderen. Ze proberen dat te bereiken door deze werklozen in contact te brengen met lokale bekwame handwerklui in die verschillende beroepen. De organisatie bestaat nu twee jaar en heeft al meer dan 3.000 men-

sen aan werk geholpen. Verleden jaar won Toolboksi de Zuid-Afrikaans prijs van “Best Social Impact Start-up” (het op sociaal gebied meest succesvolle startend bedrijf).

4. NIGERIA - West-Afrika: Kleinschalig boeren

De Nigeriaanse organisatie FARMCROWDY is een digitaal leenplatform dat boeren in contact brengt met kleine investeerders. Deze investeerders ondersteunen de boeren gedurende een seizoen en ontvangen in ruil daarvoor een klein bedrag wanneer er geoogst wordt. Het doel is om honger en armoede te verminderen door meer voedsel te produceren. Opgericht in 2016, groeit de organisatie snel en er doen al meer dan 25.000 kleine bedrijven aan mee. De organisatie kreeg bekendheid in 2019 toen ze een aantal prijzen won, waaronder de “Africa’s Innovative Business of the Year Award”, een Britse Prijs voor Afrikaanse Ontwikkeling.

5. MAURITIUS (eiland ten oosten van Afrika): Jeugdprogramma

Dit programma is gestart in 2019 en heeft als doel om via spelletjes op de mobiele telefoon kinderen te leren hoe om te gaan met klimaatverandering en klimaatbeheersing. Er wordt ook gewerkt met maandelijkse komische boekjes die gratis uitgedeeld worden, op voorwaarde dat de jonge spelers/spelsters meedoen aan de recycling van huishoudelijk afval. Dit programma, genoemd ECO-WARRIORS (Strijders voor het Milieu) bestaat pas sinds een jaar en heeft al verschillende prijzen gewonnen; het wordt ook ondersteund door de

Verenigde Naties en UNESCO. Het doel is om het begrip duurzaamheid bekend en bemind te maken in het hele gebied van de Indische Oceaan, waar ook het eiland Réunion en Madagaskar bij horen.

Thomas Reuters Foundation, december 2019

BENOEMING: In april is pater Jozef de Bekker herkozen als lid van de Europese Provinciale Raad. Tegelijkertijd is hij ook herbenoemd als **Sectoroverste van Nederland**. We wensen hem alle goeds toe bij het vervullen van die taak.

NOG EEN 'POSITIEF GELUID'

In de tweede week van februari 2020 kwam er een discussie op gang over het voorstel, gedaan in de Tweede Kamer, om mensen uit Afrikaanse landen voor enkele jaren als “arbeidsmigranten” naar Nederland te laten komen. Het gaf aanleiding tot veel commentaar. Ook onze confrater Jan Heuft in Algerije leverde een kleine bijdrage aan de discussie, getiteld: “Positief geluid”. Lees maar....

In Algerije kijk en luister ik dikwijls naar de internationale Belgisch-Nederlandse TV (BVN) zender. Het stelt mij in staat om in verbinding te blijven met mijn geboorteland. In die zin vervangt deze zender de Wereldomroep die jaren lang mijn steun en toeverlaat was in de moeilijke “zwarte crisis jaren” in Algerije. De Wereldomroep is helaas ter ziele gegaan maar BVN vervangt hem op uitstekende wijze!

En ziedaar, gisteren middag een ronde tafel gesprek, zoals er soms veel te veel zijn op het scherm. Dit keer over het migratie beleid waar ik dagelijks mee te maken heb. Een voorstel werd besproken om mensen uit andere landen binnen te laten komen die dolgraag zouden willen werken daar waar volop banen openstaan: bollen rooien, appels plukken, stratenmakers en zelfs in de zorg. Deze mensen zouden dan hun verdiende geld kunnen sturen naar hun gezin of familie en in hun land van herkomst kunnen investeren.

Natuurlijk kwam er onmiddellijk kritiek op dit plan zoals: “goedkope werkkrachten binnen halen, slavenhandel”.

Maar waarom zouden het goedkope werkkrachten zijn, als je ze het hetzelfde salaris betaalt als aan een Nederlander.

Op de achtergrond natuurlijk ook weer onmiddellijk de vrees voor het moslimgevaar, maar iedere migrant is geen moslim fundamentalist.

En zo zijn er honderden redenen om iedere opening voor een toleranter migratie beleid te dwarsbomen, maar misschien kan het huidige beleid toch anders.....

Algiers, 15 februari 2020

De jaarlijkse dodenherdenking van onze overleden confraters staat gepland op zaterdag 7 november 2020, om 14.30 uur, in Heythuysen. We vertrouwen erop dat de *dán* geldende coronamaatregelen deze samenkomst toe zullen laten.

OVERLEDEN MEDEBROEDERS

Pater HENK VAN KESSEL *7-9-1926, † 31-12-2019

Henk werd geboren op de Dintherse Hoek, een buurtschap dat deel uitmaakt van de parochie Vorstenbosch. Opmerkelijk is dat 2 van zijn broers Norbertijn werden, 2 werden priester van het bisdom Den Bosch en Henk werd Witte Pater: vijf broers die priester werden.

Hij volgde zijn middelbare studies op het Gymnasium van Heeswijk, en ging toen voor de filosofieopleiding naar St. Charles te Esch, en naar 's-Heerenberg en Monteviot in Schotland om Witte Pater te worden. Hij werd priester gewijd in Schotland op 31 mei 1952.

Henk (door zijn familie Hendrik genoemd) was een rustig, zelfs wat gesloten iemand, maar een gestage en ijverige werker, die zich altijd over een zekere schuchterheid heen moest zetten. Dan werden ook zijn kwaliteiten zichtbaar.

Op 30-9-1952 vertrok hij naar het bisdom Chipata in Zambia waar hij de Nyanja taal leerde, waarna hij klaar was om in afgelegen, soms moeilijk toegankelijke, streken evangelisatiewerk te doen. Vanaf die eerste jaren was zijn onverstoorbaarheid opvallend.

Vooraf tijdens de eerste 20 jaar kreeg hij veel benoemingen in verschillende parochies en overal was hij enthousiast bezig. Soms moest hij een nieuwe taal leren waarbij hij veel interesse toonde in mensen

en de streek waar hij zich bevond. Zijn regionale overste schreef over hem: “Geen kantoor is beter op orde, geen gezinsgegevens en registers zijn beter bijgewerkt dan bij Henk”. Dat gaf wel eens spanning met huisgenoten die minder precies waren. Henk was door en door van de gevestigde orde, terwijl anderen voor een wat vernieuwende benadering waren. In die periode schreef zijn bisschop over Henk: “Ik kan drie dingen over hem zeggen: 1) Onder zijn mede-priesters is hij een voorbeeld voor het bijhouden van de registers in het parochiekantoor. 2) Hij is erin geslaagd om 2 talen in het bisdom bijna volmaakt te leren zoals weinigen dat kunnen; 3) Hij is één van de zeer weinigen die zonder probleem benoemingen aanvaardden in het Noorden en het Zuiden van het bisdom”.

Vanaf 1997 tot 2005 was hij secretaris van de bisschop en archivaris van het bisdom. Daarna heeft hij nog tot zijn 93ste jaar een handje geholpen in het gewone pastoraat en gaf o.a. nog taallessen in het Chewa. In oktober 2019 kwam hij naar Heythuysen vanwege ernstige ziekte. Zijn laatste dagen mocht hij in een hospice in Veghel verblijven dicht bij zijn familie. Hij is op oudejaarsdag rustig overleden in het bijzijn van enkele neven en nichten.

Op 12-3-2020 overleed te Heythuysen: Pater Jan van Haandel, M.Afr.

Op 14-4-2020 overleed te Heythuysen: Pater Ben Vulkers, M.Afr.

Op 22-4-2020 overleed te Roermond: Broeder Karel Louwen, M.Afr.

Op 17-5-2020 overleed te Heythuysen: Pater Ger van Dieten, M. Afr.

OVERLEDEN FAMILIELEDEN

Op 6 dec. 2019 te Oss: dhr. Ton van Santvoord; ex confrater

Op 6 dec. 2019 te Voorschoten: mevr. Elisabeth Bezuijen- Akkermans,
zus van broeder Kees Akkermans († 2017)

Op 8 dec. 2019 te Eindhoven: mevr. Huberdien van de Schans-de Bekker
schoonzus van pater Lambert van de Schans (+ 1999)

- Op 12 dec. 2019 te Gorinchem: dhr. Jan Donders, broer van pater Sjef Donders (+2013) en van broeder Paul Donders (Heythuysen)
- Op 7 jan. 2020 te Oosterhout: dhr. Embertus Romme
broer van pater Jan Romme († 1980)
- Op 20 jan. 2020 te Oss: mevr. Annie van Schaijk-Burm
zus van pater Willy Burm († 2013)
- Op 30 jan. 2020 te Heerhugowaard: mevr. Trees Breuer-Oostveen
zus van pater Antoon Oostveen (Heythuysen)
- Op 20 febr. 2020 te Roermond: mevr. Lenie Rietbergen-de Boer
zus van broeder Willy de Boer († 2006)
- Op 24 febr. 2020 te Venray: mevr. Ria van Ham-Samwel.
echtgenote van ex-confrater Kees van Ham
- Op 5 maart 2020 te Pijnacker: mevr. Dina Louwen-Kersten
schoonzus van broeder Karel Louwen († 2020)
- Op 9 maart 2020 te Tilburg: Frater Louis de Visser CMM (Fraters van Tilburg)
broer van pater Cor de Visser (Heythuysen)
- Op 9 maart 2020 te Roosendaal: mevr. Toos van Eekelen-van Broekhoven
zus van pater Riny van Broekhoven (Roosendaal)
- Op 14 maart 2020 te Maastricht: mevr. Riet Frijns;
huisgenote van pater Jo van Osch, († 2012)
- Op 16 maart 2020 te Rosmalen: dhr. Toon Janssen,
neef van pater André Schaminée (Ghana)
- Op 25 maart 2020 te Boxtel: Pater Hans de Visser OFM Cap (Kapucijn)
broer van pater Cor de Visser (Heythuysen)
- Op 26 maart 2020 te Heemstede: Zuster Ludgera (Everdina Middelburg)
zus van broeder Chris Middelburg († 2007)
- Op 31 maart 2020 te Wageningen: dhr. Loek Burm
broer van pater Willy Burm († 2013)
- Op 2 april 2020 te Veghel: mevr. Tilly Franssen
zus van pater Harry Franssen († 2014)
- Op 4 april 2020 te Boxmeer: emeritus pastoor Antoon van Kessel; broer van Henk van Kessel († 2019) en oom van Jo van de Ven († 2016)
- Op 22 april 2020 te Dinther: dhr. Jan van Zutphen
broer van broeder Bert van Zutphen (Heythuysen)
- Op 30 april 2020 te Kati (Mali): dhr. Johan Wachters; ex-confrater
- Op 9 mei 2020 te Leerdam: dhr. Jan van der Steen;
broer van pater Henk van der Steen (Heythuysen)

HET LAATSTE WOORD

is aan sectorgedelegeerde Jozef de Bekker

Het is ruim 6 maanden geleden dat het vorige nummer (211) van de Contactbrief bij u in de bus viel. Een lange periode, langer dan normaal, en ook langer dan gewenst. De reden daarvan is het uitbreken van de coronapandemie die ook Nederland in haar macht kreeg. Iedereen heeft, van dichtbij of van verder af, kunnen ervaren wat corona, quarantaine en lockdown teweeg kunnen brengen in het leven van een mens, van een gezin, van een gemeenschap, van de hele maatschappij.

Onze gemeenschap in Heythuysen heeft geen strenge quarantaine gekend. Vanaf half maart werden alle gemeenschappelijke activiteiten stopgezet, inclusief de dagelijkse viering van de Eucharistie. De maaltijden werden bij iedereen aan het appartement bezorgd en de kapel was gesloten voor ons gezamenlijk gebed. We werden gevraagd om geen bezoek van buiten te ontvangen en om de contacten onderling zo kort mogelijk te houden. We gingen nagenoeg leven als monniken.....

Wel mochten we naar buiten om in de tuin te wandelen, een boodschap te doen in het dorp of een fietstochtje te maken in de omgeving. Tot op dit moment is er op St. Charles niemand van de Witte Paters of van de lekenbewoners besmet geraakt met het virus. Ook onze medebroeders die elders in Nederland wonen zijn tot nu toe virusvrij gebleven.

Deze beperkingen waren best zwaar voor ieder van ons. Gelukkig is ons coördinatieteam door kunnen gaan met het verlenen van mantelzorg en gedurende bijna 2 maanden waren de dames om beurten ook op zaterdag en zondag een paar uur aanwezig om te zorgen voor de medebroeders die het meest zorg nodig hadden.

Medebroeders die in Nederland op vakantie waren konden plotseling niet meer vertrekken. Anderen wilden vanuit Afrika naar Nederland komen voor vakantie en/of medische controle, maar moesten hun reisplannen wijzigen en hun afspraken afzeggen.

In veel landen van Afrika werden ook strenge coronamaatregelen getroffen. Scholen werden gesloten en reizen door het land heen werd verboden. Ook gingen kerken, moskeeën en tempels op slot. Omdat de economische activiteiten ook voor een groot deel stil kwamen te liggen, was er voor veel mensen geen inkomen en dus geen eten. Ze moesten echt de tering naar de nering zetten. In een systeem van informele economie is dat niet gemakkelijk.

Ook ons Algemeen Bestuur in Rome ervoer de gevolgen van de coronamaatregelen: 4 van de 5 leden van de Algemene Raad waren op reis in andere landen om de medebroeders ter plekke te bezoeken en werden geconfronteerd met de lockdown. Sinds half maart zijn zij van elkaar gescheiden. De Algemene Overste bevindt zich sinds die tijd in Burkina Faso, de 3 andere leden bevinden zich respectievelijk in Congo, Mozambique en de Filippijnen. Gelukkig zijn er internetverbindingen en videoconferenties die hen in staat stellen om geïnformeerd te blijven en met elkaar te overleggen.

Epidemieën en pandemieën kunnen ons onverwacht treffen. Ook andere gebeurtenissen kunnen ons leven drastisch beïnvloeden. Maar we kunnen altijd blijven rekenen op Gods hulp en Zegen en op elkaars steun en medeleven. In die overtuiging gaan we vol vertrouwen de toekomst tegemoet.

Jozef de Bekker